

VIIDENNEN VIIKON TIISTAI AAMUPALVELUS

Psalmikatisman 1:sen kunnian jälkeen vuorosävelmän mukaiset katismatroparit. 2:sen kunnian jälkeen nämä **katismatroparit, 3. säv.**

Polttakaamme uskon kuumuudessa pidättyväisyyden avulla hillittömyyden himot ja välttäkäämme synnin rotko. Sammuttakaamme kyynelvirroin iankaikkinen liekki ja huutakaamme: Me olemme syntiä tehneet Sinua vastaan, oi ylen hyvä! Ole meille armollinen ja anna meille suuri armosi!

Jumalansynnyttäjän tropari

Oi ainoa viaton Neitsytäiti, joka ylität puhtaudessa enkelitkin, Sinusta tuli Sanan jumalallinen asumus. Oi puhdas, puhdista esirukoustesi jumalallisella vedellä minut, joka olen lihan rikkomuksissa saastunut yli kaikkien, ja anna minulle suuri armo!

Psalmikatisman 3:nneen kunnian jälkeen toiset **katismatroparit, 2. säv.**

Korkeasti kunnioitettu on puhtaan paaston armo. Sen kautta profeetta Elia löysi tuliset vaunut ja Mooses sai ottaa vastaan taulut, Daniel tuli ihmeelliseksi, Elisa herätti kuolleen, nuorukaiset sammuttivat tulen ja kuka hyvänsä tulee Jumalan omaksi. Siitä nauttien huutakaamme: Kiitetty olet Sinä, Kristus, meidän Jumalamme, näin suosiollinen meille. Kunnia olkoon Sinulle.

Jumalansynnyttäjän tropari

Kun minulla hirveyksien keskellä on kukistamaton esirukouksesi, minä pääsen toivottomasti minua ahdistavista outouksista, oi Jumalan Äiti, sillä Sinä kiiruhdat aina niiden tykö, jotka Sinua uskoen rukoilevat, ja hajotat vihollisten meitä kahlitsevat koettelemukset. Sen tähden me kiitollisina huudamme Sinulle: Valtiatar, ota vastaan lyhyt kiitoksemme siitä, että olet kaikessa apunani!

Minean kanoni ja triodionit sijallaan. Luemme myös Vanhan testamentin 2:sen veisun.

Triodion, Joosefin runo

2. veisu. Irmossi, 3. säv.

Huomaa, maa ja taivas, / ja ota korviisi minun sanani, // sillä minä kerron maan päällä oleville Jumalan ihmeistä.

Troparit

Siivittäkäämme sielumme jumalalliseen rakkauteen lakkaamattoman rukouksen, pidättyväisyyden ja näkemisen kautta.

Vältettyämme hillittömyyden rotkon lämmitelkäämme kaikki pidättyväisyyden valkeudessa ja jumalallisessa Hengessä.

Sielu, poista jumalallisten hyveitten suolalla synnin mädännäisyys ja yhdisty Jumalaan.

Jumalansynnyttäjälle

Sinussa, ainoassa siunatussa, Kristus lepäsi ja pukeutui Sinusta lihaansa.

Toinen, Theodoroksen runo

Irmossi. 2. säv.

Huomatkaa, ihmiset, / jumalallisen valtani ihmeteot, // ja tietäkää siitä, että minä yksin olen kaiken Jumala.

Troparit

Kootkaamme puhdasta paastoa, rukouksia, kyyneleitä, jumalallisen tutkiskelemista ja kaikkia muita hyveitä ja kantakaamme ne Valtiaan Jumalan eteen.

Eeva joutui hedelmän valtaan. Sieluni, varo ettet sinäkin tule petetyksi, jos käärme joskus käy kimppuusi ja neuvo sinua syömään hekuman hedelmää.

Kunnia - -.

Minä kunnioitan yhden muodon kolmea persoonaa, Isää, Poikaa ja Henkeä, jumaluuden yhtä valtaa, kaiken kuninkuutta ja kirkkautta.

Nyt - -. *Jumalansynnyttäjälle*

Peljättävä on lapsesi, oi puhdas, sillä Hän on ihmiseksi tullut Jumala, joka on aluttomasti syntynyt Isästä ja viimeisinä aikoina miehettä Sinusta.

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Liepeesi kosketuksella Sinä, Kristukseni, paransit verenvuototautisen. Anna minullekin terveys himoista, kun minä uskoen kosketan armoasi!

Irmossi. 2. säv.

Huomatkaa, ihmiset, / jumalallisen valtani ihmeteot, // ja tietäkää siitä, että minä yksin olen kaiken Jumala.

8. veisu. Irmossi, 3. säv.

Enkelit herkeämättä korkeuksissa ylistävät Luojaa ja Lunastajaa. / Taivasten taivaat, / maa, vuoret, kukkulat ja syvyedet / sekä koko ihmissuku // kiitosvirsin Häntä ylistäkää!

Troparit

Joka päivä piilossa väijyen paha tavoittelee minua kiinni saadakseen minut suupalakseen. Vapahtaja, joka pelastit Joonan meripedosta, päästä minutkin sen pahuudesta!

Paaston puhdistamina käykäämme hyveitten vuorelle ja kuulkaamme selvästi, mitä Jumala meille puhuu, sillä Hän puhuu rauhaa, valistusta ja murtuneen sielun parannusta.

Joka päivä synnin mustuuden sokaisemana en pysty käsittämään ihmeellisiä tekojasi, oi Herra. Aukaise minun sydämeni silmät, oi valkeuden antaja Jeesus!

Jumalansynnyttäjälle

Oi saastaton, ainainen Neitsyt, pese armosi pisarin pois minun sydämeni himokkaat saastat ja anna minulle kyynelvirtoja, jotka tuottavat sielun puhdistumisen!

Toinen irmossi. 2. säv.

Ylistäkäämme kiitosvirsillä Herraa, / joka antoi muinoin ihmeellisesti tulla heprealaisille nuorukaisille viileän kasteen liekkien keskelle, / joissa kaldealaiset paloivat, / ja lausukaamme: // Kiittäkää ja suuresti ylistäkää Häntä iankaikkisesti!

Troparit

On sanottu, että tuli ei sammu eikä mato kuole. Oi sieluni, peljästy uhkausta ja palvele Kristusta, että saisit nautinnon siellä, missä on kaikkien riemuitsevien asunto!

Minä rukoilen: Niin kuin Sinä kosketuksellasi nostit ylös Pietarin anopin, nosta minunkin sieluni, joka on himojen kuumeen poltteessa, että löytäisit sen otollisesti palvelemasta ja ylistämästä Sinua kaikkina aikoina!

Me kiitämme Herraa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä.

Uskovaiset, veisuin ylistäkäämme iankaikkista alutonta Isää, yhtä alutonta Poikaa ja Hänen kanssaan Isästä esiin loistanutta Henkeä, sillä He ovat yhden kaikkivoimallisen hallituksen ja vallan yksiolennollisia persoonia.

Nyt - -. *Jumalansynnyttäjälle*

Sinä, Jumalan kutsuma Maria, olet totisesti uskovaisten armahdus, sillä Sinusta virtaa synninpäästö runsaana kaikille. Älä lakkaa lepyttämästä Poikaasi ja Herraa meille, jotka veisaamme ylistystäsi!

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Kristus, aukaise minun sieluni kuuroutuneet korvat ja niin kuin kerran kuuromykän kielen tee selkeäksi minunkin kieleni, että saisin kuulla äänesi ja veisuin kielelläni ylistää Sinua iankaikkisesti!

Me kiitämme ja ylistämme ja kumarramme Herraa, veisaten ja korkeasti kunnioittaen Häntä iankaikkisesti.

Irmossi. 2. säv.

Ylistäkäämme kiitosvirsillä Herraa, / joka antoi muinoin ihmeellisesti tulla heprealaisille nuorukaisille viileän kasteen liekkien keskelle, / joissa kaldealaiset paloivat, / ja lausukaamme: // Kiittäkää ja suuresti ylistäkää Häntä iankaikkisesti!

9. veisu. Irmossi, 3. säv.

Sinua me ylistämme, / tulessa palamatonta pensasta, / pyhää Neitsyttä, Valkeuden Äitiä ja Jumalansynnyttäjää, // kaikkien meidän toivoamme!

Troparit

Ajatellen sammumatonta tulta lähestykäämme nyt hartain katumusaivoituksin tulta, joka polttaa himot.

Kerran paastoavan suun tulinen sana järkytti kiihkollaan alkuaineet. Sielu, ota siitä esimerkkiä, niin vaellat hyvin.

Kurja sieluni, ajatellen peljättävää tuomioistuinta suuntaa aina kulkusi Vapahtajan tahdon täyttämiseen.

Jumalansynnyttäjälle

Puhdas, joka synnytit Valkeuden, valista minun sieluni, jonka hekumain mustuus on pimentänyt, että pelvolla ja uskolla aina Sinua ylistäisin.

Toinen irmossi. 2. säv.

Ainoata Jumalansynnyttäjää, / joka on Jumalasta Isästä ajattomasti säteilleen Sanan ylikuonnollisesti synnyttänyt, // uskovaiset, suuresti ylistäkäämme.

Troparit

Ottakaamme Kristuksen edessä lihamme jokainen jäsen vanhurskauden aseeksi ja kohottakaamme, niin kuin on sanottu, pyhät kädet ilman vihaa ja epäilystä.

Kerran Sinä, Kristukseni, tulit veneessä olevien opetuslastesi tykö ja tyyntytit raivoavan meren. Tyyntytä minunkin ajatusteni aallokot!

Kunnia - -.

Yhtä luontoa minä kumarran ja veisuin ylistän kolmea persoonaa, yhtä kaikkien Jumalaa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä, iankaikkista hallitusta.

Nyt - -. *Jumalansynnyttäjälle*

Sinä, puhdas, synnytät lapsen! Sinä, neitsyt, imetät! Kuinka voit olla sekä neitsyt että synnyttäjä? Jumala sen tekee, älä kysy minulta selitystä!

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Kristukseni, vuodata armosi ja niin kuin paransit ryövärien käsiin langenneen, paranna minutkin, joka olen himojen ryöstämänä saastunut!

Irmossi. 2. säv.

Ainoata Jumalansynnyttäjää, / joka on Jumalasta Isästä ajattomasti säteilleen Sanan ylikuunnollisesti synnyttänyt, // uskovaiset, suuresti ylistäkäämme.

Virrelmästikiirat, 7. säv.

Herra, Sinä sairasten parantaja ja toivottomien myrskytön satama, / katso haavoittuneen ja nöyryytetyn sieluni puoleen, / sillä Sinä olet maailman Vapahtaja, / joka tulit nostamaan langenneen turmeluksesta! // Nosta suuren armosi tähden ylös minutkin, joka olen langennut!

Liitelauselma: Ravitse aamulla meitä armollasi, suo meille iloa ja riemua kaikkina päivinä. Suo meidän iloita yhtä monta päivää, kuin olet nöyryyttänyt meitä, yhtä monta vuotta, kuin olemme kovaa kokeneet. Saakoot palvelijasi nähdä sinun tekosi ja heidän lapsensa sinun kunniasi.

Sama uudelleen

Liitelauselma: Ja tulkoon osaksemme Herran, meidän Jumalamme, laupeus. Suo menestyä meille kättemme työn; niin, suo menestyä meidän kättemme työn.

Marttyyrien stikiira

Lainrikkojain kilpamentillä voittajat huusivat riemuiten: // Herra, kunnia olkoon Sinulle!

Kunnia - - nyt - -. Jumalansynnyttäjän stikiira

Veisuin me kiitämme Sinua, puhdas Jumalansynnyttäjä, / ja ylistämme synnyttämäsi Jumalaa, Sanaa, huutaen Hänelle: // Kunnia olkoon Sinulle!

KUUEDES HETKI

Profetian tropari, 3. säv.

Jaakobin Jumala on meidän suojelijamme ja puolustajamme ahdistuksen päivänä.

Kunnia - - nyt - -. *Sama uudelleen*

Prokimeni, 6. säv.: Minä olen kurja ja lähellä kuolemaa / hamasta nuoruudestani.

Liitelauselma: Herra, minun pelastukseni Jumala, päivin ja öin minä huudan Sinun edessäsi.

Profeetta Jesajan kirjasta (40:18-31):

Näin sanoo Herra: Keneenkä siis te vertaatte Jumalan ja minkä muotoiseksi te Hänet teette? Jumalankuvanko? - Sen valaa valaja, ja kultaseppä kullalla päällystää, sepittää sille hopeaketjut. Kenellä ei ole varaa sellaiseen antimeen, se valitsee puun, joka ei lahoa, hakee taitavan tekijän pystyttämään jumalankuvan, joka ei horju. Ettekö te tiedä, ettekö kuule, eikö teille ole alusta asti ilmoitettu, ettekö ole maan perustuksista vaaria ottaneet? Hän istuu korkealla maanpiirin päällä, kuin heinäsiirkoja ovat sen asukkaat; Hän levittää taivaan niinkuin harson, pingoittaa sen niinkuin teltan asuttavaksi. Hän tekee ruhtinaat olemattomiksi, saattaa maan tuomarit tyhjän veroisiksi. Tuskin he ovat istutetut, tuskin kylvetyt, tuskin on heidän vartensa juurtunut maahan, niin Hän puhaltaa heihin, ja he kuivettuvat; myrsky vie heidät kuin oljenkorret. "Keneenkä siis te vertaatte minut, jonka kaltainen minä olisin", sanoo Pyhä. Nostakaa silmänne korkeuteen ja katsokaa: kuka on nämä luonut? Hän, joka johdattaa esiin niitten joukot täysilukuisina, joka nimeltä kutsuu ne kaikki; suuri on Hänen voimansa ja valtainen Hänen väkensä: ei yksikään jää Häneltä pois. Miksi sinä, Jaakob, sanot ja sinä, Israel, puhut: "Minun tieni on Herralta salassa, minun oikeuteni on joutunut pois minun Jumalani huomasta"? Etkö tiedä, etkö ole kuullut: Herra on iankaikkinen Jumala, joka on luonut maan ääret? Ei Hän väsy eikä näänny, Hänen ymmärryksensä on tutkimaton. Hän antaa väsyneelle väkeä ja voimattomalle voimaa yltäkyllin. Nuorukaiset väsyvät ja nääntyvät, nuoret miehet kompastuvat ja kaatuvat; mutta ne, jotka Herraa odottavat, saavat uuden voiman.

Prokimeni, 6. säv.: Taivaat ylistävät Sinun ihmeitäsi, Herra, / ja pyhään seurakunta Sinun uskollisuuttasi.

Liitelauselma: Minä laulan Herran armoteoista lakkaamatta.

EHTOOPALVELUS TIISTAI-ILTANA

Avuksihuutostikiirat, Joosefin runo, 8. säv.

Liitelauselma: Jos Sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka silloin kestää? Mutta Sinun tykönäsi on anteeksiantamus, että Sinua peljättäisiin.

Uskovaiset, tehkäämme rakkaus ruuaksemme / ja hallitkaamme himot pidättyväsyydellä. / Rientäkäämme elämään Jumalan mieleisesti, / joka meidän tähtemme tuli ristille ylennetyksi ja antoi keihäällä lävistää kylkensä, / niin saamme ihanasti nauttia iankaikkisesti // ja ylistää meidän sielujemme Vapahtajaa!

Liitelauselma: Minä odotan Herraa, minun sieluni odottaa, ja minä panen toivoni Hänen sanaansa.

Kerran saimme kuoleman puun kautta, / mutta nyt elämän ristin puun kautta. / Uskovaiset, kuolettakaamme siis himojen kiihko / ja rukoilkaamme kaikkien Hyväntekijältä, / että saavuttaisimme pelastavan ylösnousemuksen / jumalallisten tekojen kirkastamina ja hyveitten kaunistamina // ylistäen meidän sielujemme Vapahtajaa.

Liitelauselma: Minun sieluni odottaa Herraa hartaammin kuin vartijat aamua, kuin vartijat aamua. Pane toivosi Herraan, Israel.

Theodoroksen runo, 2. säv.

Me ylistämme pelastavaista ristiäsi, oi Herra, / ja lihasi pyhiä kärsimyksiä meidän tähtemme, / keihästä, surmaamista, pilkkaa, sylkemistä, raipan ja nyrkin iskuja, / purppuravaatetta ja ohdakkeista punottua kruunua. / Niiden kautta Sinä lunastit kaikki kirouksesta ja pelastit meidät. / Sen tähden me rukoilemme Sinua: // Suo meidän rauhaisasti päättää paaston aika!

Ja 3 minean stikiiraa

Kunnia - - nyt - -. Jumalansynnyttäjän stikiira

Prokimeni, 4. säv.: Herra, Sinä olet meidän turvamme / polvesta polveen.

Liitelauselma: Ja tulkoon osaksemme Herran, meidän Jumalamme, laupeus.

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (15:1-15):

Abramille tuli näyssä tämä Herran sana: "Älä pelkää, Abram! Minä olen sinun kilpesi; sinun palkkasi on oleva sangen suuri." Mutta Abram sanoi: "Oi Herra, Herra, mitä Sinä minulle annat? Minä lähden täältä lapsetonna, ja omaisuuteni haltijaksi tulee damaskolainen mies, Elieser." Ja Abram sanoi vielä: "Sinä et ole antanut minulle jälkeläistä; katso, talossani syntynyt palvelija on minut perivä". Mutta katso, hänelle tuli tämä Herran sana: "Hän ei ole sinua

perivä, vaan joka lähtee sinun omasta ruumiistasi, hän on sinut perivä". Ja Hän vei hänet ulos ja sanoi: "Katso taivaalle ja lue tähdet, jos ne taidat lukea". Ja Hän sanoi hänelle: "Niin paljon on sinulla oleva jälkeläisiä". Ja Abram uskoi Herraan, ja Herra luki sen hänelle vanhurskaudeksi. Ja Hän sanoi hänelle: "Minä olen Herra, joka toin sinut Kaldean Urista, antaakseni sinulle tämän maan omaksesi". Mutta hän sanoi: "Oi Herra, Herra, mistä minä tiedän, että saan sen omakseni?" Ja Hän sanoi Hänelle: "Tuo minulle kolmivuotias hieho, kolmivuotias vuohi ja kolmivuotias oinas sekä metsäkyyhkynen ja nuori kyyhkynen". Ja hän toi nämä kaikki ja halkaisi ne ja asetti puolikkaat vastakkain; lintuja hän ei kuitenkaan halkaissut. Niin laskeutui petolintuja ruumiiden päälle, mutta Abram kakoitti ne pois. Kun aurinko oli laskemaisillaan, valtasi raskas uni Abramin, ja katso, kauhu ja suuri pimeys valtasi hänet. Ja Herra sanoi Abramille: "Niin tiedä totisesti, että sinun jälkeläisesi tulevat elämään muukalaisina maassa, joka ei ole heidän omansa, ja heidän on niitä palveleminen, ja ne sortavat heitä neljäsataa vuotta. Mutta myös sen kansan, jota he palvelevat, minä tuomitsen; ja sitten he pääsevät lähtemään, mukanaan paljon tavaraa. Mutta sinä saat mennä isiesi tykö rauhassa, ja sinut haudataan päästyäsi korkeaan ikään.

Prokimeni, 5. säv.: Joka Korkeimman suojassa istuu / ja Kaikkivaltiaan varjossa yöpyy.

Liitelauselma: Se sanoo: "Herra on minun turvani ja linnani".

Sananlaskujen kirjasta (15:7-19):

Viisasten huulet kylvävät tietoa, mutta tyhmäin sydän ei ole vakaa. Jumalattomien uhri on Herralle kauhistus, mutta oikeamielisten rukous on Hänelle otollinen. Jumalattoman tie on Herralle kauhistus, mutta joka vanhurskauteen pyrkii, sitä Hän rakastaa. Kova tulee kuritus sille, joka tien hylkää; joka nuhdetta vihaa, saa kuoleman. Tuonelan ja manalan Herra näkee, saati sitten ihmislasten sydämet. Pilkkaaja ei pidä siitä, että häntä nuhdellaan; viisasten luo hän ei mene. Iloinen sydän kaunistaa kasvot, mutta sydämen tuskassa on mieli murtunut. Ymmärtäväisen sydän etsii tietoa, mutta tyhmien suu hulluutta suosii. Kurjalle ovat pahoja kaikki päivät, mutta hyvä mieli on kuin alituiset pidot. Parempi vähä Herran pelossa kuin paljot varat levottomuudessa. Parempi vihannesruoka rakkaudessa kuin syöttöhärkä vihassa. Kiukkuinen mies nostaa riidan, mutta pitkämielinen asettaa toran. Laiskan tie on kuin orjantappurapehko, mutta oikeamielisten polku on raivattu.

Virrelmästikiirat, 5. säv.

Himojen sortamana suoralta tieltäsi / minä kurja olen sortunut rotkoon. / Paikalle tulleet leviittä ja pappi ylenkatsoivat minut, / mutta Sinä, Kristus, armahdit minua, / revit rikki synnin käsikirjoituksen ristin aseella, / kirkastit minut himottomuudella ja saatoit minut istumaan Isän kanssa. / Sen tähden minä huudan: // Käsittämätön Herra, kunnia olkoon Sinulle!

Liitelauselma: Minä nostan silmäni Sinun puoleesi, joka taivaissa asut. Katso, niinkuin palvelijain silmät katsovat heidän isäntänsä käsiin, ja niinkuin palvelijattaren silmät katsovat hänen emäntänsä käsiin, niin meidän silmämme katsovat Herran, meidän Jumalamme, puoleen, kunnes Hän armahtaa meitä.

Toinen, 8. säv.

Minä laskeuduin Jerusalemista / horjahdettuani pois niistä käskyistäsi, jotka siellä oli kirjoitettu kansoille. / Ja matkalla Jerikoon / seuraten niiden esimerkkiä, jotka Sinä muinoin pahuuden takia olit antanut kansasi surmattaviksi, / minä tottelemattomuuden tähden jouduin himojen ikään kuin ryövärien käsiin. / Herra, joka vapaaehtoisesti annoit haavoittaa ruumistasi nauloilla ja keihäällä / ihmisten syntien tähden / ja ristin kautta toteutit Jerusalemissa yleisen pelastuksen, / paranna minut, jota himot ovat haavoittaneet ja melkein surmanneet, // ja pelasta minut!

Liitelauselma: Ole meille armollinen, Herra, ole meille armollinen. Sillä kylliksi olemme jo saaneet ylenkatsetta. Sielumme on jo kyllänsä saanut suruttomien pilkasta, ylpeitten ylenkatseesta.

Marttyyrien stikiira

Sinun marttyyrisi, oi Herra, / unohtivat elämän hyvyydet ja ylenkatsoivat kidutuksia tulevan elämän takia, / ja he osoittautuivat sen perijiksi. / Sen tähden he riemuitsevat enkelten kanssa! // Lahjoita heidän rukoustensa tähden kansallesi suuri armo!

Kunnia - - nyt - -. Kärsimysstikiira Jumalansynnyttäjälle

Herra, kun aurinko näki Sinut, vanhurskauden Auringon, puulla riippumassa, / se kätki säteensä ja kuu muutti valonsa pimeydeksi, // mutta viaton Äitisi tunki sisimpänsä haavoittuneeksi.